

El decolorant i els bronquis del perruquer

07/2008 - Medicina i Salut.

L'exposició a les sals de persulfat, molt freqüents en la indústria cosmètica, són una de les causes més freqüents de l'asma ocupacional, especialment dins del gremi de la perruqueria. Aquest estudi analitza l'evolució de 10 pacients en funció del seu grau d'exposició al agent. Els que van evitar el contacte van mostrar una millor hiperresposta bronquial, mentre que els que el van mantenir van mostrar un pitjor pronòstic de l'asma ocupacional.

En el gremi de perruqueria són freqüents els casos d'asma ocupacional per exposició a sals de persulfat.

Les sals de persulfat són compostos químics altament reactius, utilitzats en diferents processos de la indústria química, farmacèutica, metal·lúrgica, tèxtil, fotogràfica, alimentària i particularment en la indústria cosmètica. En aquest últim cas són utilitzats com productes decolorants del cabell, essent el gremi de perruqueria un dels més exposats a aquest agent. Aquestes sals poden causar sensibilització immunològica i per tant fenòmens al·lèrgics com dermatitis de contacte i asma ocupacional. En el gremi de perruqueria s'han descrit casos d'asma ocupacional en diversos estudis i s'ha estimat que l'exposició a aquests productes decolorants podria estar implicada en el 12 % de tots els casos d'asma ocupacional.

En general s'accepta que el millor tractament per l'asma ocupacional és que la persona afectada eviti el contacte amb l'agent responsable. Malgrat això, un estudi recent, en el que s'ha realitzat una revisió sistemàtica dels articles publicats a la literatura destinats a avaluar l'evolució dels pacients amb asma ocupacional que no segueixen exposats a la substància que els causa els símptomes, ha posat de manifest que tan sols el 32% dels pacients milloren clínicament. Sembla ser que els factors que podrien contribuir a perpetuar la simptomatologia serien la llarga durada de l'exposició abans de l'aparició dels símptomes, un retràs diagnòstic i el grau d'intensitat dels símptomes en el moment del diagnòstic. L'efecte del tabac i de l'edat en quant a la recuperació dels símptomes es refereix és dubtós, malgrat que diferents estudis suggereixen que els símptomes són més persistents en pacients de major edat.

En el cas de l'asma ocupacional per exposició a sals de persulfat, al no existir cap estudi en aquets sentit, es desconeix com evoluciona la hiperresposta bronquial (la resposta exagerada dels bronquis enfront d'alguns estímuls, el que produeix que es tanquin i que impedeixin el pas de l'aire) quan s'atura l'exposició. Per això, l'objectiu de l'estudi realitzat en el Servei de Pneumologia de l'Hospital Vall d'Hebron, ha estat conèixer els canvis que experimenta la hiperresposta bronquial en pacients diagnosticats d'asma ocupacional a sals de persulfat en funció de si eviten o no l'exposició a aquest agent.

S'han estudiat 10 pacients, en els que como a mínim havien transcorregut 3 anys després el diagnòstic. En el moment del control, set pacients havien abandonat l'exposició a persulfats i en tots els casos va millorar la hiperresposta bronquial. Pel contrari, en dos dels tres pacients que no van evitar el contacte, es va evidenciar un empitjorament de la hiperresposta bronquial. Els resultats obtinguts en aquest estudi evidencien que el pronòstic de l'asma ocupacional per exposició a sals de persulfat es favorable si s'evita l'exposició. Aquest és un fet transcendent ja que l'asma ocupacional per exposició a sals de persulfat s'està convertint en una de les causes més freqüents d'asma ocupacional.

Muñoz, X. (a,b,c), Gómez-Ollés, S. (a,b), Cruz, M.J. (a,b), Untoria, M.D. (a,b), Orriols, R. (a,b), Morell F. (a,b).

a) Servei de Pneumologia. Hospital Vall d'Hebron. Barcelona. b) CIBER Enfermedades Respiratorias (CIBERES). c) Departament de Biologia cel·lular, Fisiologia, Immunologia, Universitat Autònoma de Barcelona

"Course of bronchial hyperresponsiveness in patients with occupational asthma caused by exposure to persulfate salts". Muñoz, Xavier; Gómez-Olles, Susana; Jesús Cruz, María; Dolores Untoria, María; Orriols, Ramon; Morella, Ferran. ARCHIVOS DE BRONCONEUMOLOGIA, 44 (3): 140-145 MAR 2008.